

אתבריאו במא דאת אמר, (תהלים ל) בדבר יי' שמים
נעשו. אי על מלין סתימין לא לכתוב אלה רהא
איתגלא איה. אלא רוא דא לא איתגלא בר יומא
חד דתוינא על כיף ימא, ואתא אליהו ואמר לי רבוי,
ירעת מה הוא, מי ברא אלה. אמיןא ליה אלין
שמייא וחייבן עוזבך דקודשא בריך הוא דאות ליה
לבר נש לאסッתכלא בהז ולברכא ליה דכתיב, (תהלים
ל) כי אראה שמייך מעשה (זך ב ע"א) אצבעותיך וגנו' יי'

אָמֵר לֵי רַבִּי מֶלֶה סְתִימָא הָוה קְמִי קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
וְגַלְיִי בְמִתְיבָתָא עַלְאָה וְדָא הוּא.
בְשֻׁעַתָּא דְסְתִימָא דְכָל סְתִימִין בַּעֲא לְאַתְגָלִיא, עַבְדָ
בְּרִישָׁא נְקוֹד"ה חֲדָא, וְדָא סְלִיק לְמַהְיוֹ מְחַשְׁבָה. צִיר
בָה כָל צִירין. חַקֵק בָה כָל גַלְיפִין.

לשון הקודש

ו) כי אָרָה שְׁמֵיךְ מַעֲשָׂה אֶצְבָּעָתִיךְ וְנוּ/
 ה) אָדַגְנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.
אמֶר לֵי, רַבִּי, דָבָר נִסְתַּר תִּהְיֶה לִפְנֵי
הַקְדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא וְגַלְהָ בִּשְׁבָה
הַעֲלִיּוֹתָה, וְזֹה הַוָּא. בְּשַׁעַת שְׁגַטְתָּר בְּלַי
הַנִּסְתָּרִים רְצָחָה לְהַתְגִּלוֹת, עָשָׂה בְּרָאשָׁ
נִקְדָּחָה אַחֲת, וְזֹוּ עַלְתָּה לְהִיוֹת מַחְשָׁבָה.
צִיר בָּה אַת **בְּלַי** **הַצְּיוֹרִים**, **חַקָּק** בָּה **בְּלַי**
הַקְדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא **שִׁישָׁ** לְאָדָם
לְהַסְתַּכֵּל בְּהָם וְלִבְרַךְ אֹתוֹ, **שְׁבָתוֹב** (שם

וְאֶגְלִיָּת גַּו בּוֹצִינָא קְדִישָׁא סְתִימָא גְּלִיפִי דְּחֵד
צִירָא סְתִימָה קְדֵשָׁן קְדִישָׁן בְּגִינָא
עֲמִיקָא דְּנַפְקָה מְגֻזְבָּה וְאֶקְרֵי מַיִ שִׁירּוֹתָא (נ"א
 ראשיתא) לְבִנִּינָא. קְיִמָּא וְלֹא קְיִמָּא. עֲמִיק וְסְתִים
 בְּשָׁמָא. לֹא אֶקְרֵי אֶלְאָ מַיִ. בְּעָא לְאַתְגְּלִיא וְלְאַתְקְרִי
 בְּשָׁמָא (ר"א) וְאַתְלַבֵּשׂ בְּלִבּוֹשׂ יִקְרֵר דְּנַהִיר וּבְרָא אֱלֹהָי,
 וּסְלִיק אֱלֹהָה בְּשָׁמָא. אַתְהַבְּרוֹן אַתְּתוֹן אֵלֵין בְּאֵלֵין
 וְאַשְׁתְּלִים בְּשָׁמָא אֱלֹהִים. וְעַד לֹא בְּרָא אֱלֹהָה לֹא
 סְלִיק בְּשָׁמָא אֱלֹהִים. וְאֶפְנֵן דְּחָבוֹ בְּעַגְלָא (נ"א בעלמא).
 על רֹזֵא דְּנָא אָמְרוֹ (שמות ל'ב) אֱלֹהָה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל.

וּכְמֵה דְּאִשְׁתָּהָפָה מַיִ בְּאֱלֹהָה, הַכִּי הַזָּא שָׁמָא
 דְּאִשְׁתָּהָפָה תְּדִיר. וּבְרֹזֵא דָא אַתְקִים עַלְמָא.
 וּפְרָח אֱלִיהִו וְלֹא חִמִּינָא לִיה. וּמְגִיה יַדְעַנָּא מְלָה
 דְּאוֹקִים נָא עַל רֹזֵא וְסְתָרָא דִילָה. אַתָּא רַבִּי אֱלֹעֲזָר

 לשון הקודש

וְגַשְׁלָמו בְּשָׁם אֱלֹהִים (מ"י+אל). וּטְרַם
 שְׁבָרָא אֱלֹהָה, לֹא עַלְהָה בְּשָׁם אֱלֹהִים, וְהָם
 שְׁחַטְאָו בְּעַגְלָן וְנָא בְּעַלְפָסָר, עַל סּוֹד וְהָ
 אָמְרוֹ (שמות ל'ב) אֱלֹהָה אֱלֹהִיךְ יִשְׂרָאֵל.
 וְכָמוֹ שְׁמַשְׁתָּהָפָה מַיִ בְּאֱלֹהָה, וְנָסְטָר
 הַשְׁמָם הַשְׁמָמָה וְהַשְׁמָמָה וְהַשְׁמָמָה
 בְּשָׁם. לֹא נִקְרָא אֶלְאָ מַיִ. רְצֵה לְהַתְגִּלוֹת
 יִקְרֵר בְּשָׁם וְהַוְתָּה, וְהַתְלַבֵּשׂ בְּלִבּוֹשׂ
 עַל הַסּוֹד וְהַפְּסָר הַאוֹתִיות אֵלּוּ בְּאַלוּ,
 בְּשָׁם. הַתְּחִבְרָו הַאוֹתִיות אֵלּוּ בְּאַלוּ,

וְכֹלְלוּ חֶבְרִיא וְאַשְׁתָּטָחֵו קְפִמִּיהָ. בְּכוּ וְאָמְרוּ אַלְמָלָא
לֹא אֲתִינָא לְעַלְמָא אֶלְאָ לְמִשְׁמָעָ דָא דִי.

אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן עַל דָא שְׁמִיא וְחִילִיהָן בְּמ"ה
אַתְּבָרִיאוֹ, דְבָתִיב (תהלים ח) כִּי אֲרָאָה שְׁמִיד
מְעֵשָׂה אַצְּבָעָתִיךְ וְגַנוּ וּבְתִיב, (תהלים ח) מ"ה אַדִּיר שְׁמָךְ
בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָהָה "חֹזֶק" עַל "הַשְּׁמִים", עַל
הַשְּׁמִים אֵיתָהוּ לְסַלְקָא בְּשָׁמָא. בְּגַין דְבָרָא גַּהֲרָא
לְגַהֲרִיה וְאַתְּלַבֵּשׂ דָא בְּדָא וְסַלִיק בְּשָׁמָא עַלְאָה. וְעַל
דָא בְּרָאשָׁית בָּרָא אֱלֹהִים, דָא אֱלֹהִים עַלְאָה, דָהָא
מ"ה לֹא הָיוּ חַכִּים וְלֹא אַתְּבָנִי.

אֶלְאָ בְּשַׁעַתָּא דְאַתְּמַשְׁכָנוּ אַתְּזָוָן אֶלְיָוָן (מאילין) אֶלְהָה
מְלָעִילָא לְתַתָּא. וְאַפְּמָא אֹזִיפָת לְבָרָתָא
מְאַנְהָא וּקְשִׁיטָא לְהָ בְּקִישׁוֹטָהָא. וְאַיְמָתִי קְשִׁיטָא
לְהָ בְּקִישׁוֹטָהָא כְּדָקָא חֹזִי. בְּשַׁעַתָּא דְאַתְּחָזָוּן קְפָה

לשון הקודש

וְכֹל הַחֶבְרִים וְהַשְׁתָּטָחוּ לְפָנָיו. בְּכוּ
וְאָמְרוּ, אַלְמָלָא לֹא בָּאוּנוּ לְעוֹלָם אֶלָּא
לְשָׁמָע אֶת זֶה – דִי.
אמָר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עַל זֶה הַשְּׁמִים וְצְבָאָם
גַּבְרָאוּ בְּמ"ה, שְׁבָתוֹב (תהלים ח) כִּי אֲרָאָה
שְׁמִיד מְעֵשָׂה אַצְּבָעָתִיךְ וְגַנוּ. וּבְתוֹב (ש)
מ"ה אַדִּיר שְׁמָךְ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָהָה
חֹזֶק" עַל "הַשְּׁמִים". עַל הַשְּׁמִים הוּא

אֶלְאָ, בְּשָׁעה שְׁנַמְשָׁכְוּ הַאוֹתִיות הַלְלוּ
וּפְאַלְמָנוּ אֲלֵיהֶה מְלָמָעָלה לְמַטָּה. וְהַאֲמָם
הַלְלוֹתָה לְבַת בְּגִדִּיה וּקְשָׁתָה אֲוֹתָה
גְּבֻנָה.

כָל דְכֹרֶא, דְכַתִּיב, (שמות כ) אֶל פְנֵי הָאֲדֹון יְיָ, וְדֹא
אֱקָרֵי אֲדֹון בְמֵה דָאַת אָמֵר, (יהושע ו) הַגִּיה אַרְזֹן הַבְּרִית
אֲדֹון כָל הָאָרֶץ. כְּדִין נִפְקַת ה' וְעִילָת י',
וְאַתְקְשִׁיטָת בְמַאי דְכֹרֶא לְקַבְּלִיהָן דָכְלָ דְכַר
בִּישְׂרָאֵל.

וְאַתְזֹונָן אַתְרֵגִינָן מְשֻׁבָן לוֹזָן יִשְׂרָאֵל מְעִילָא לְגַבֵּי
אַתְרָ דָא (תהילים מב) אֱלֹהָ אַזְכָרָה. אַדְבְּרֵנָא
בְפּוֹמָאֵי וְשִׁפְיכָנָא דְמַעָאֵי (ברועות נְפָשִׁי בְגַיִן לְאַמְשָׁכָא אַתְזֹונָן אלֵינוּ)
וּכְדִין אֲדָם מְעִילָא עַד בֵּית אֱלֹהִים, לְמַהְיוֹ אֱלֹהִים
בְגַזְוָנָא דִילִיה. וּבְמָאֵי, (תהילים מב) בְקוֹל רָגָה וִתְזָהָה הַמָּזָן
חוֹגָג.

אָמֵר רַבִי אַלְעֹזֶר שְׁתִיקָא דִילִי בְגַנָּא מַקְדְּשָׁא לְעִילָא
וּבְגַנָּא מַקְדְּשָׁא לְתַתָּא. וּבוֹדָאי מֶלֶה בְסַלְעָ
מְשִׁתְזָקָא בְתְרִין. מֶלֶה בְסַלְעָ מה דְאַמְרֵנָא וְאַתְעָרֵנָא

לשון הקודש

בְתַכְשִׁיטָה. וּמְתִי קְשָׁטָה אָוֹתָה יִשְׂרָאֵל מִלְמָעָלה לְמִקְומָה הַזֹּה. (תהילים מב)
אֱלֹהָ אַזְכָרָה. אָוֹבֵר בְּפִי וְאַשְׁפֵךְ דְמַעֲוִתִי
בָל זָכָר, שְׁכָתוֹב (שמות כ) אֶל פְנֵי הָאֲדֹון
וְזֹה נִקְרָא אֲדֹון, כִּמו שָׁנָא מֵר (יהושע ו) הַגִּיה אַרְזֹן הַבְּרִית אֲדֹון כָל הָאָרֶץ. וְזֹה
יִצְאָה ה' וְנִכְנָסָה י', וְהַתְקִשָּׁטָה בְכָלִים
שֶׁל זָכָר בְּנָגְדָם שֶׁל בָל זָכָר בִּישְׂרָאֵל.
אָמֵר רַבִי אַלְעֹזֶר, הַשְׁתִיקָה שְׁלִי בְגַתָּה
מַקְדֵשׁ לְמִלְעָלה וּבְגַתָּה מַקְדֵשׁ לְמִלְפְתָח.
וְאַזְתִּיות אַחֲרוֹת מוֹשְׁבִים אָוֹתָם

**ביה, מִשְׁתָּקָא בְּשַׁתִּים מֵה דְּשַׁתִּיקָּנָא דָאָבוֹ וְאַיְבָּנוֹ
תְּרֵין עַלְמַיְן כְּחַדָּא.**

אמֶר רבי שמעון מבאן ולהלאה שלימו דקרא,
דכתיב, (ישעה ט) המוציא במספר צבאים, תריין
ברגין אנון דאיצטריד למחוי רשים כל חד מיניהם.
חד דא דאתמר מ"ה. וחד מ"י. דא עלאה ודא
תתאה. דא עלאה רשים ואמר המוציא במספר
צבאים, המוציא ההוא דאשרתמודע וליית בותיה.
בגונא דא המוציא להם מן הארץ. המוציא ההוא
דאשרתמודע דא דרגא תתאה, ובכלא חד. במספר
שתיין רבוא אנון דקיעמין כחדר, ואפיקו חילין
לויניהו דליית לון חשבנא.

(נ"א בגונא רא) **לכלם, בין אנון שתין, בין כל חילין**

לשון הקודש

העליזה רשומה, ואומר המוציא במספר
צבאים. המוציא - אותו הנודע אין
במוחו. כמו זה המוציא להם מן הארץ.
הmoscia - ההוא שנודע. זו הדרגה
התחלתונה, והכל אחד. בספר - ששים
רבוא הם שעומדים יחד, והוציאו צבאות
למייניהם שאין להם חשבון.
נ"א במו זה. **לכלם** - בין אתם השרשים,
בין כל צבאותם - בשם יקרא. מה זה
ובודאי דבר בסלע ושתקה בשתיים.
מלה בסלע - מה שאמרתי והתעוררתי
בו, שתקה בשתיים - מה ששתקתי
שנבראו ונברנו שני עולמות יחד.
 אמר רבי שמעון, מבאן ולהלאה שלמות
הבהירוב, שבתוב (ישעה ט) המוציא במספר
צבאים. שתי דרגות הן שעריך להיות
רשומה כל אחת מלהן. אחת זה שנאמר
מ"ה, ואחת מ"י. וזה עליינה והוא תחתונה. זו

דיליהון, בשם יקָרָא. מַאי בְּשֵם יִקָּרָא. אֵי תִּמְאָד קָרָא לֹזֶן בְּשֵמַת הַתְּהוֹן, לֹאו חֲבֵי הַוָּא, דָא מִן כֵּן בְּשֵמוֹ מִיבְעֵי לֵיה. אֶלָּא בְּזֶמֶנָא דְּדָרְגָא דָא לֹא סְלִיק בְּשֵמָא (לע"ל) וְאֶקְרֵי מַי, לֹא אָוְלִיד וְלֹא אָפִיק טְמִירִין לְזִינִיה אָפֶן עַל גַּב דְּבָלְחוֹ הָוּ טְמִירִין בֵּיה. בֵּין דְּבָרָא אֶלָּה אַסְתָּלֵק בְּשֵמֵיה וְאֶקְרֵי אֱלֹהִים, בְּדַיִן בְּחִילָא דְּשֵמָא דָא אָפִיק לֹזֶן בְּשָׁלִימוֹ, וְדָא הוּא בְּשֵם יִקָּרָא, בְּהַהוּא שֵם דִילִיה קָרָא וְאָפִיק כֵּל זִינָא זִינָא לְאַתְקִימָא בְּשָׁלִימָתֵיה. בְּגֻוָּנָא דָא (שםות לא) רְאָה קָרָאתִי בְּשֵם. אַדְבָּרָגָא שֵׁמי לְאַתְקִימָא בְּצַלְאלָל עַל קִים אַשְׁלָמָוּתֵיה.

מרוב אונים, (ישעה מ) מַאי מְרוֹב אֹנוּם, דָא רִישׁ דְּרָגִין, דְּסְלִיקִי בֵּיה כֵּל רְעוּתִין וְאַסְתָּלֵקִי בֵּיה בְּאַרְחָה סְתִים. וְאַמְיִץ פָּח דָא רְזָא דְעַלְמָא

(דף ב ע"ב)

לשון הקודש

בְּשֵם יִקָּרָא? אֵם תָּאמֶר שִׁקָּרָא לְהָם בְּשֵמֹתֵיכֶם – וְהִיא אֵינוּ בָּה, שָׁאמֵם בָּה, הַיְהָ צָרֵיךְ לְהִיוֹת בְּשֵמוֹ. אֶלָּא בָּוּמָן שְׁהָדָרְגָה הָזוּ לֹא עֹולָה בְּשֵם (ולפעלה) וְנִקְרָאת מַי, לֹא מַולְיךְ וְלֹא מַזְכִּיר נִסְתָּרִים לְמִינָה, שִׁיתְקִים מוֹבָן בְּשֵם שְׁלָמָותֵיכֶם. מה זה מרוב אונים? (ישעה מ) מרוב אונים. מה זה מרוב אונים? זה ראש הדרגות, שעוזלים בו כל הרצונות ועליהם בו ברוך נסתר. ואמיין פָּח – זה סוד היעולים העליונים שהתעלה בשְׁלָמָות. וזה הוא בשם יקָרָא, באוטו

עלאה דאסטלך בשם אלhim בדק אמרן. איש לא געדר מאנון שתו רבו אָפִיק בְּהַילָּא דְשֶׁמֶא. וּבְגַיְן דָּאֵישׁ לֹא גַעֲדֵר, בְּכָל אַתָּר דְמִיתּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתְעַנְשֵׁו בְּהַזְבִּיהָו אַתְמַנוֹן וְלֹא אָעֵדֵר מַאֲנוֹן שְׁתוֹ רַבּוֹ אָפִילּוֹ חַד. בְּגַיְן לְמַהְיוֹ כֹּלָא דִיזְקָנָא חַדָּא. בְּמַה דָּאֵישׁ לֹא גַעֲדֵר לְעַילָּא, אָסֵף הַכִּי לֹא גַעֲדֵר לְתַתָּא.

בראשית, רב המנוגא סְבָא אמר, אֲשֶׁר חָזָה אֶתְנוֹן בְּהַפּוּכָא. בֵּית בְּקָדְמִיתָא וְלֹבֶתֶר. בְּ בְקָדְמִיתָא הִינוּ בְּרָאשִׁית. בְּרָא לֹבֶתֶר. אֶלְפּ בְּקָדְמִיתָא וְלֹבֶתֶר. אֶלְפּ בְּקָדְמִיתָא הִינוּ אֱלֹהִים. אֶת לֹבֶתֶר. אֶלְאָ כֵּד בְּעָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבֵּד עַלְמָא, כָּל אֶתְנוֹן הוּוּ סְתִימִין, וְתַרְיֵן אֶלְפִין שְׁגַיְן עד דָלָא בְּרָא עַלְמָא הָהָה מִסְתְּבֵל קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאֲשֶׁר עַשְׂתָּעַ בְּהָוָה.

לשון הקורש

געדר – מאותם ששים רבו אֲשֶׁר חָזָיא בְּכָח הַשִּׁים. ומושום שאיש לא געדר, בְּכָל מֶלֶךְ שְׁמַתוֹּן יִשְׂרָאֵל וְגַעַנְשֵׁו בְּחַטָּאתֵיכֶם, נָמְנוּ וְלֹא גַעֲדֵר מאותם ששים רבו אֲפִלוֹ אֶחד בְּרִיךְ לְהִזְמִין הַכְּלָל צוֹרָה אֶחָת. בְּמוֹ שָׁאֵישׁ לֹא גַעֲדֵר לְמַעַלה, אָסֵף כֵּד לֹא גַעֲדֵר לְמַטָּה.

בראשית. רב המנוגא הַזְקָן אמר, מְצָאנוּ אֶתְנוֹתָה בְּהַפּוֹךְ. בֵּית בְּהַתְּחִלָּה